Were the fifteen Bhagats, whose Bani is recorded in the Guru Granth Sahib, born before Guru Nanak Sahib, were they contemporary with him, or were they after Guru Nanak Sahib?

ਕੀ ਪੰਦਰਾਂ ਭਗਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਮਕਾਲੀ ਸਨ, ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਸਨ?

{03.07.2008}

The historical information about Sikh religion is generally provided without going in to the details of documentary evidences. In many cases only limited information is available to know how the conclusions have been drawn. In many cases the information is available without quoting any reference from which the information had been derived. With the passage of time the ritualistic stories take the form of real history. People keep on modifying the history depending upon their understanding and selfish interest. With the passage of time the real history gets changed in to a mystery and we go far away from the reality what existed at that time.

In case Sikh history, most of the writers are non Sikhs. Among the Sangat only a few Sikhs try to study and analyse the Sikh history. Most of the people are interested to listen to ritual stories. This has resulted in the distortion of Sikh history. Writings of 15 Bhagats are present in Guru Granth Sahib. But limited historical information is available about them. Large number of rituals and impractical stories are associated with some of them. Gurmat does not accept such miracles. Common public likes the miracles and are very much impressed by such stories. This has resulted in the increase of Dera's and their followers. Number of people understanding and following the truth is generally limited. The period of 15 Bhagats according to prevailing history is as below:

http://www.sikhiwiki.org/index.php

Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518}, Bhagat Nam Dev Ji {1270 to 1350}, Baba Farid Ji {1173 to 1265}, Bhagat Ravidas Ji {1399 to}, Bhagat Trilochan Ji {1267 to}, Bhagat Dhana Ji {1415 to}, Bhagat Baini Ji {Not known}, Bhagat Jaidev Ji {~1170 to}, Bhagat Bhikan Ji {1480 to 1573}, Bhagat Sain Ji {~1344 to}, Bhagat Pipa Ji {1425 to}, Bhagat Ramanand Ji {1366 to}, Bhagat Parmanand Ji {1483 to}, Bhagat Surdas Ji {1483 to 1573}, Bhagat Sadhna Ji {1180 to}.

The year wise period of 15 Bhagats according to prevailing history is as below:

Bhagat Jaidev Ji {~1170 to}, Baba Farid Ji {1173 to 1265}, Bhagat Sadhna Ji {1180 to}, Bhagat Trilochan Ji {1267 to}, Bhagat Nam Dev Ji {1270 to 1350}, Bhagat Ramanand Ji {1366 to}, Bhagat Ravidas Ji {1399 to}, Bhagat Dhana Ji {1415 to}, Bhagat Pipa Ji {1425 to}, Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518}, Bhagat Bhikan Ji {1480 to 1573}, Bhagat Parmanand Ji {1483 to}, Bhagat Sain Ji {~1344 to}, Bhagat Surdas Ji {1483 to 1573}, Bhagat Baini Ji {Not known}.

Limited proofs are available for the Sikh history. Inadequate information is known about the Bhagats. Most of the information is copied from one another without quoting any reference of real source of information. In some of the cases only estimates are available. We have got an authentic, true and effective source to test the realities of the history. Let us try to explore that source of knowledge, i.e. Guru Granth Sahib and try to get enlightenment about the real history.

The writings of 15 Bhagats have been included in Guru Granth Sahib. {6 Guru Sahib, 15 Bhagats, 11 Bhatts, 3/4 Sikhs}. Guru Arjan Sahib has respected the Bhagats by including their writings in Guru Granth Sahib. Qualities of Bhagats have also been discussed by Guru Sahib's. There is no other religious book in the world which includes the writing of persons belonging to another religion.

In Guru Granth Sahib central idea of the Shabad is present in the **"Rahao" {ਰਹਾਉ}** sentence of that Shabad. The following Shabad advises the mind to remember Akal Purkh with

the help of complete Guru. Hence, the stability of mind can only be achieved with the help of Shabad Guru. Also internal peace of mind can only be obtained by following the teachings of the Shabad Guru.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੁੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥

{67,68}

In the same Shabad Guru AmarDas Sahib has described that Bhagat Nam Dev Ji and Bhagat Kabir Ji has achieved success in their life with the help of complete Guru. They have controlled their ego by praising the Akal Purkh. Now no one can degrade them because of low caste, because even the Devtaa's are also reciting their Bani.

We should keep in mind that the concept of Shabad Guru and complete Guru was started by Guru Nanak Sahib only. The prevailing history does not talk about any physical Guru of these Bhagats who was complete Guru. The brief description about the referring of various Bhagats in Guru Granth Sahib by Guru Sahib's and other Bhagats is given below. The details about this information can also be seen in the following websites:

http://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani6010GurMag.pdf
http://www.sikhmarg.com/2008/0706-bhagat-sumkali.html
https://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani6010EngMag.pdf

ਨਾਮਦੇਉ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ੫ ਤੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੇ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ {੪੫੧}, ਰਵਿਦਾਸ {੪੮੭}, ਮਹਲਾ ੫ {੪੮੭}, ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ {੪੯੮}, ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ {੭੩੩}, ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ {੧੨੦੭}}

ਨਾਮਦੇਉ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁੱਦ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। {੪੮੫, ੫੨੫, ੬੯੩, ੭੧੮, ੮੭੪, ੯੭੨, ੯੮੮, ੧੧੬੩, ੧੧੬੪, ੧੧੬੪, ੧੧੬੫, ੧੧੬੫, ੧੧੬੬, ੧੧੬੭, ੧੧੯੬, ੧੨੫੨, ੧੨੯੨, ੧੩੫੧}

ਨਾਮਦੇਵ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੫ ਤੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੇ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬}, ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨}}

ਨਾਮਦੇਵ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁੱਦ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। {੭੧੮, ੧੧੬੬, ੧੨੫੩}

ਨਾਮਦੇਅ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪ ਨੇ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ {੭੩੩}}

ਨਾਮਦੇਅ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁੱਦ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਾਮਦੇ ਸਬਦ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ {੬੫੬}

ਨਾਮੇ, ਨਾਮੈ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਾਮੁ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਮੈ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੩ ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ {੬੫੭, ਨਾਮੈ}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ {੧੩੯੪, ਨਾਮੈ}}

ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮੇ, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮੈ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਦੀ ਕਦੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {੩੪੫, ੪੮੫, ੫੨੫, ੬੫੭, ੬੯੩, ੭੧੮, ੭੨੭, ੮੭੪, ੮੭੫, ੯੮੮, ੧੧੬੩ {ਨਾਮੈ}, ੧੧੬੪, ੧੧੬੪, ੧੧੬੫, ੧੧੬੬, ੧੧੬੭, ੧੨੯੨, ੧੩੧੮}

ਨਾਮਾ ਸਬਦ, ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਾਮੁ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਆਇਆ ਹੈ।

ਨਾਮਾ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੩, ੪, ੫, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ {੬੭}, ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ {੩੩੦}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫}, ਬਿਲਾਵਲੁ {ਕਬੀਰ} {੮੫੬}, ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ {੯੯੫}, ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ {੧੧੦੫}, ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ {੧੧੯੪}, ਮਹਲਾ ੫ {੧੩੭੫} {ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ}, {ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ {੧੪੦੫}, ਕਬੀਰ {੧੩੭੭}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ {ਭੱਟਾਂ, ੧੩੯੦}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ {੧੩੯੩}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ {੧੪੦੫}}

ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮਾ, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ {੪੮੫}, {੪੮੬}, ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨ {੬੫੭}, ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ {੬੯੪}, ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ {੮੭੩, ੮੭੪}, ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ {੮੭੪, ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧ {੯੭੨, ੯੭੩}, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ {੯੮੮}, ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧ {੧੧੬੪}, ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨ {੧੧੬੫, ੧੧੬੬}, ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ {੧੧੯੬}, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ {੧੩੫੧}}

Bhagat Nam Dev Ji has been referred by various names like {ਨਾਮਦੇਉ, ਨਾਮਦੇਵ, ਨਾਮਦੇਅ, ਨਾਮਦੇ, ਨਾਮੇ, ਨਾਮੈ, ਨਾਮਾ} in Guru Granth Sahib. The 3rd, 4th and 5th Guru Sahibs, Bhagat Trilochan Ji, Bhagat Ravidas Ji, Bhagat Kabir Ji and Bhatts have used the name of Bhagat Nam Dev Ji in their Bani. Bhagat Nam Dev Ji has also used his own name in his Bani. All the Guru Sahibs have also used the "**Rahao**" sentence in their Bani, to describe the central idea of the Shabad. Similarly, Bhagat Nam Dev Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਕਬੀਰ {ਕਬੀਰੁ, ਕਬੀਰ, ਕਬੀਰਾ} ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੩, ੪, ੫, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ {੬੭}, ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {ਰਵਿਦਾਸ, ੪੮੭}, ਮਹਲਾ ੫ {੪੮੭}, ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ {੪੯੮}, ਮਹਲਾ ੫ {੯੬੫}, ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ {੯੬੫}, ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ {੯੯੫}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬}, ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ {੧੧੩੬}, ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ {੧੨੦੭}, ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੧੨੯੩}, ਮਹਲਾ ੫ {੧੩੭੫}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ {ਭੱਟਾਂ, ੧੩੯੦}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ {੧੪੦੬} {ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ}}

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਕਬੀਰ {ਕਬੀਰੈ, ਕਬੀਰਾ, ਕਬੀਰੁ}, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ {੯੨}, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ {੩੨੩ ਤੋਂ ੩੪੦, ੩੪੨ ਤੋਂ ੩੪੫}, ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ {੪੭੫ ਤੋਂ ੪੮੪}, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ {੫੨੪}, ਸਲੋਕ {੫੫੫}, ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ {੬੫੪, ੬੫੫, ੬੫੬}, ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ {੬੯੧, ੬੯੨}, ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ {੭੨੭}, ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ {੭੯੨, ੭੯੩}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ {੮੫੫, ੮੫੬, ੮੫੭}, ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ {੮੭੦ ਤੋਂ ੮੭੩}, ਸਲੋਕੁ {੯੪੭}, ਸਲੋਕੁ {੯੪੮}, ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ {੯੬੮ ਤੋਂ ੯੭੨}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੨, ੧੧੦੫}, ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ {੧੧੦੫}, ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ {੧੧੦੫}, ਕਬੀਰੁ ॥ ਮਾਰੂ {੧੧੦੬}, ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੨੩, ੧੧੨੪}, ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧ {੧੧੫੭ ਤੋਂ ੧੧੬੩}, ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ {੧੧੯੩ ਤੋਂ ੧੧੯੬}, ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ {੧੨੫੧, ੧੨੫੨}, ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ {੧੨੫੩,}, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ {੧੩੪੯, ੧੩੫੦}, ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ {੧੩੬੪ ਤੋਂ ੧੩੭੭}}

ਕਬੀਰਿ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੫, ਨੇ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ {੧੧੯੨}}

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਕਬੀਰਿ, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ {੯੭੦}}

ਕੰਬੀਰੁ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ਨੇ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫}, {ਕੰਬੀਰੁ}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ {੧੩੯੪} {ਕੰਬੀਰਹਿ}}

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਕਮੀਰ, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ {੯੭੨}}

ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। {ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ {੧੧੦੫}}

Bhagat Kabir Ji has been referred by various names like {ਕਬੀਰੁ, ਕਬੀਰ, ਕਬੀਰਾ ਕਬੀਰੈ, ਕਬੀਰਿ, ਕੰਬੀਰੁ, ਕਮੀਰ} in Guru Granth Sahib. The 3rd, 4th and 5th Guru Sahibs, Bhagat Ravidas Ji and Bhatts have used the name of Bhagat Kabir Ji in their Bani. Bhagat Kabir Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Kabir Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਫਰੀਦ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੩ ਤੇ ੫, ਨੇ, ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ {੯੬੬}, ਮਹਲਾ ੫ {੧੩੮੨}, ਮਃ ੩ {੧੩੮੩}, ਮਃ ੫ {੧੩੮੩, ੧੩੮੪}}

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਨੇ ਫਰੀਦ {ਫਰੀਦਾ, ਫਰੀਦੈ, ਫਰੀਦੁ,} ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ {੪੮੮}, ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ {੭੯੪}, ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ {੧੩੭੭ ਤੋਂ ੧੩੮੪}}

Baba Farid Ji has been referred by various names like {ਫਰੀਦਾ, ਫਰੀਦੈ, ਫਰੀਦ} in Guru Granth Sahib. The 3rd and 5th Guru Sahibs, have used the name of Baba Farid Ji in their Bani. Baba Farid Ji has also used his own name in his Bani. Baba Farid Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਰਵਿਦਾਸ {ਰਵਿਦਾਸ, ਰਵਿਦਾਸੁ} ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ੫, ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਮਹਲਾ ੫ {੪੮੭}, ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ {੭੩੩}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫}, ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨}, ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ {੧੨੦੭}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ {ਭੱਟਾਂ, ੧੩੯੦}}

ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਰਵਿਦਾਸ {ਰਵਿਦਾਸ, ਰਵਿਦਾਸੁ}, ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸਿਰੀਰਾਗੁ {੯੩}, ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ {੩੪੫}, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ {੩੪੬}, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ {੩੪੬}, ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ {੪੭੫}, ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੪੮੬, ੪੮੭}, ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩ {੫੨੫}, ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੬੫੭ ਤੋਂ ੬੫੯}, ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੬੯੪}, ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ {੭੧੦}, ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੭੯੩, ੭੯੪}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ {੮੫੮}, ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ {੮੭੫}, ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੯੭੩, ੯੭੪}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬}, ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੨੪}, ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ {੧੧੬੭}, ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੧੧੯੬}, ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ {੧੨੯੩}, ਸਲੋਕ {੧੩੭੭}}

Bhagat Ravidas Ji has been referred by names {ਰਵਿਦਾਸ, ਰਵਿਦਾਸੁ} in Guru Granth Sahib. The 4th and 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Ravidas Ji in their Bani. Bhatts have used the name of Bhagat Ravidas Ji in their Bani. Bhagat Ravidas Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Ravidas Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ, ਤਿਲੋਚਨੁ, ਤਿਲੋਚਨ, ਤਿਲੋਚਨਾ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ੫, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ {੪੯੮}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫}, ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧ {੯੭੨} {ਤਿਲੋਚਨ}, ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ {੯੯੫}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬} {ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ}, ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨}, ਮਹਲਾ ੫ {੧੩੭੫} {ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ}, ਮਹਲਾ ੫ {੧੩੭੬} {ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ {ਭੱਟਾਂ, ੧੩੯੦}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ {੧੩੯੩, ੧੩੯੪}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ {੧੪੦੬} {ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ}}

ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਨੇ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ, ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ {੯੨}, ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ {੫੨੫, ੫੨੬ {ਤਿਲੋਚਨੁ}}, ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ {੬੯੫}}

Bhagat Trilochan Ji has been referred by names like {ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ, ਤਿਲੋਚਨੁ, ਤਿਲੋਚਨ, ਤਿਲੋਚਨਾ, ਤਿਲੋਚਨ} in Guru Granth Sahib. The 4th and 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Trilochan Ji in their Bani. Bhagat Nam Dev Ji, Bhagat Ravidas Ji and Bhatts have used the name of Bhagat Trilochan Ji in their Bani. Bhagat Trilochan Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Trilochan Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਧੰਨਾ {ਧੰਨਾ, ਧੰਨੈ} ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ਤੇ ੫ ਨੇ ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਮਹਲਾ ੫ {੪੮੭/੪੮੮}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫}, ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ {੯੯੫}, ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨, {ਧੰਨੈ}}

ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ ਨੇ ਧੰਨਾ {ਧੰਨਾ, ਧੰਨੈ} ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ {੪੮੭ {ਧੰਨੈ}, ੪੮੮ {ਧੰਨਾ}}, ਧੰਨਾ {੬੯੫}}

Bhagat Dhana Ji has been referred by names {ਧੰਨਾ, ਧੰਨੈ} in Guru Granth Sahib. The 4th and 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Dhana Ji in their Bani. Bhagat Dhana Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Dhana Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਬੇਣੀ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੫, ਨੇ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨}}

ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਨੇ ਬੇਣੀ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ {੯੩}, ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ {੯੭੪}, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ {੧੩੫੧}}

Bhagat Baini Ji has been referred by name {ਬੇਣੀ} in Guru Granth Sahib. Only the 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Baini Ji in his Bani. Bhagat Baini Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Baini Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਜੈਦੇਵ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪, ੫, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ {੧੧੯੨}, ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ {੧੧੯੪}, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ {ਭੱਟਾਂ, ੧੩੯੦}, ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ {੩੩੦, ਜੈਦੇਉ}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫, ਜੈਦੇਉ}, ਬਿਲਾਵਲੁ {ਕਬੀਰ} {੮੫੬, ਜੈਦੇਉ}, ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ {੯੯੫, ਜੈਦੇਉ}}

ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਜੈਦੇਵ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪ {੫੨੬}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬}}

Bhagat Jaidev Ji has been referred by name {ਜੈਦੇਵ} in Guru Granth Sahib. The 4th and 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Jaidev Ji in their Bani. Bhagat Kabir Ji and Bhatts have used the name of Bhagat Jaidev Ji in their Bani. Bhagat Jaidev Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Jaidev Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ {੬੫੯, ਭੀਖਨੁ}

Bhagat Bhikan Ji has been referred by name {ਭੀਖਨ} in Guru Granth Sahib. Bhagat Bhikan Ji has used his own name in his Bani. Bhagat Bhikan Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਸੈਣੁ {ਸੈਣੁ, ਸੈਨੁ} ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੪ ਤੇ ੫, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੇ, ਭਗਤ ਸੈਣੁ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਮਹਲਾ ੫ {੪੮੭/੪੮੮}, ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ {੮੩੫, ਸੈਣੁ}}, ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬} {ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ}

ਭਗਤ ਸੈਣੁ ਜੀ ਨੇ ਸੈਣੁ {ਸੈਣੁ, ਸੈਨੁ} ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ {੬੯੫, ਸੈਨੁ}}

Bhagat Sain Ji has been referred by names {ਸੈਣੁ, ਸੈਨੁ} in Guru Granth Sahib. The 4th and 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Sain Ji in their Bani. Bhagat Ravidas Ji has used the name of Bhagat Sain Ji in his Bani. Bhagat Sain Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Sain Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ ਨੇ ਪੀਪਾ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਪੀਪਾ ॥ {੬੯੫}}

Bhagat Pipa Ji has been referred by name {ਪੀਪਾ} in Guru Granth Sahib. Bhagat Pipa Ji has used his own name in his Bani. Bhagat Pipa Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਨੇ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਘਰੁ ੧ {੧੧੯੫}}

Bhagat Ramanand Ji has been referred by name {ਰਾਮਾਨੰਦ} in Guru Granth Sahib. Bhagat Ramanand Ji has used his own name in his Bani. Bhagat Ramanand Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਸਾਰੰਗ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ {੧੨੫੩}}

Bhagat Parmanand Ji has been referred by name {ਪਰਮਾਨੰਦ} in Guru Granth Sahib. Bhagat Parmanand Ji has used his own name in his Bani. Bhagat Parmanand Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ {੧੨੫੩}}

ਸੂਰਦਾਸ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾ: ੫ ਨੇ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ {੧੨੫੩}}

Bhagat Surdas Ji has been referred by name {ਸੂਰਦਾਸ} in Guru Granth Sahib. The 5th Guru Sahibs, have used the name of Bhagat Surdas Ji. Bhagat Surdas Ji has not used his own name in his Bani. Bhagat Surdas Ji {Mehla 5} has used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

ਸਧਨਾ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਨੇ ਭਗਤ ਸਧਨਾ ਜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। {ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ {੧੧੦੬}}

ਭਗਤ ਸਧਨਾ ਜੀ ਨੇ ਸਧਨਾ ਸਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। {ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ {੮੫੮, ਸਧਨਾ}}

Bhagat Sadhna Ji has been referred by name {ਸਧਨਾ} in Guru Granth Sahib. Bhagat Ravidas Ji has used the name of Bhagat Sadhna Ji. Bhagat Sadhna Ji has also used his own name in his Bani. Bhagat Sadhna Ji has also used the "**Rahao**" sentence in his Bani to describe the central idea of the Shabad.

Table gives the name of the Bhagats, their period according to the available history and who has referred about them in Guru Granth Sahib.

Name of the Bhagat	**Period according to the prevailing history {Birth, Jyoti Jot}**	**Guru Sahib's and Bhagats who has referred about him in Guru Granth Sahib**

Bhagat Jaidev Ji	~1170 to	4th, 5th Guru Sahib, Bhagat Kabir Ji, Bhatts, Self
Baba Farid Ji	1173 to 1265	3rd, 5th Guru Sahib, Self
Bhagat Sadhna Ji	1180 to	Bhagat Ravidas Ji, Self
Bhagat Trilochan Ji	1267 to	4th, 5th Guru Sahib, Bhagat Nam Dev Ji, Bhagat Ravidas Ji, Bhatts, Self
Bhagat Nam Dev Ji	1270 to 1350	3rd, 4th, 5th Guru Sahib, **Bhagat Trilochan Ji,** Bhagat Ravidas Ji, Bhagat Kabir Ji, Bhatts, Self
Bhagat Sain Ji	~ 1344 to	4th, 5th Guru Sahib, **Bhagat Ravidas Ji {1399}**, Self
Bhagat Ramanand Ji	1366 to	Self
Bhagat Ravidas Ji	1399 to	4th, 5th Guru Sahib, Bhatts, Self
Bhagat Dhana Ji	1415 to	4th, 5th Guru Sahib, Self
Bhagat Pipa Ji	1425 to	Self
Bhagat Kabir Ji	1441 to 1518	3rd, 4th, 5th Guru Sahib, **Bhagat Ravidas Ji {1399},** Bhatts, Self
Bhagat Bhikan Ji	1480 to 1573	Self
Bhagat Parmanand Ji	1483 to	Self
Bhagat Surdas Ji	1483 to 1573	5th Guru Sahib
Bhagat Baini Ji	{Not known}	5th Guru Sahib, Self

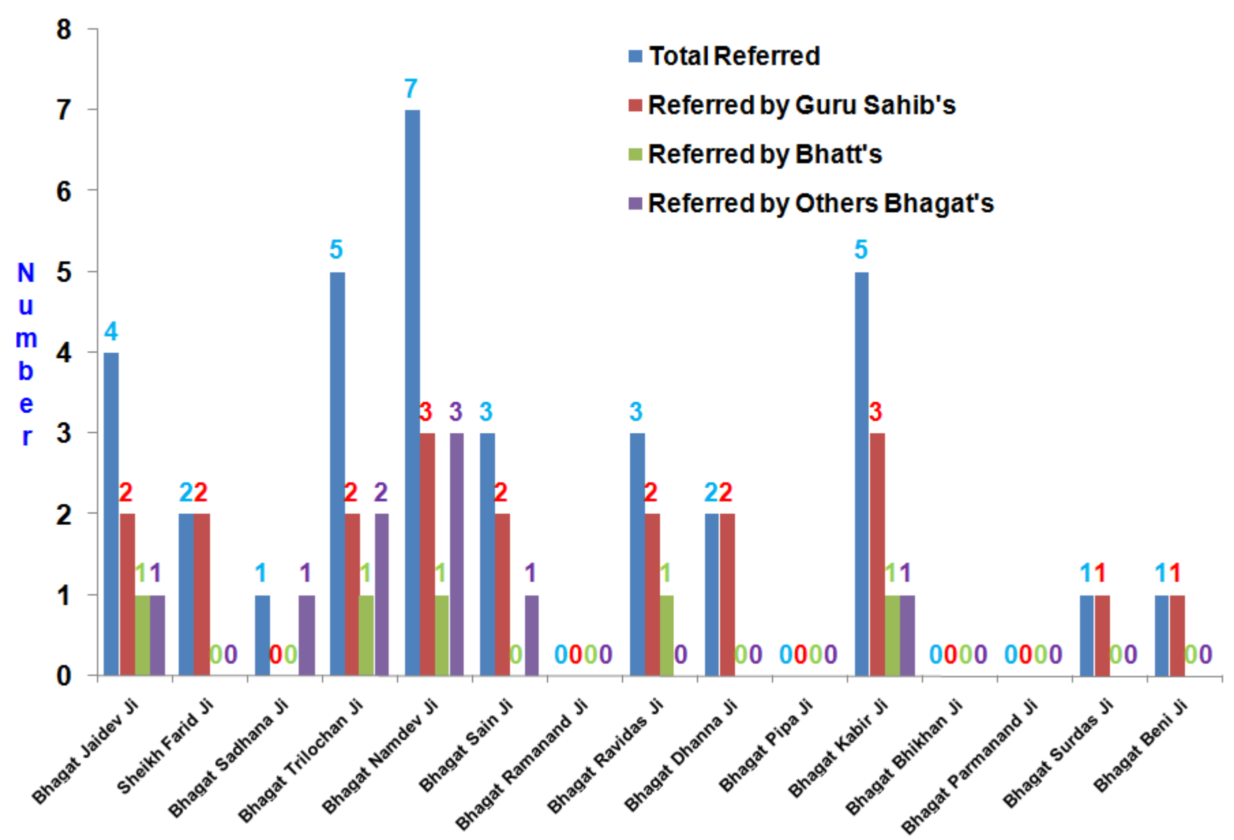

Plot of data for Bhagat's referred in Guru Granth Sahib

Some of the anomalies of the prevailing history get revealed very clearly. How Bhagat Ravidas Ji {1399} who was born much before Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518} can mention about

Bhagat Kabir Ji. This clearly shows that Bhagat Ravidas Ji must have been born after Bhagat Kabir Ji.

The historical dates do not seem to be authentic. According to the following Vaar of Bhai Gurdas Ji, if we assume the age of Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518} to be around 20 years when he went to meet Bhagat Ramanand Ji {1366 to}, then the age of Bhagat Ramanand Ji should be around 95 years. But there is no historical evidence for such a long age.

ਹੋਇ ਬਿਰਕਤ ਬਨਾਰਸੀ ਰਹਿੰਦਾ ਰਾਮਾਨੰਦ ਗੁਸਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠਕੇ ਜਾਂਦਾ ਗੰਗਾ ਨ੍ਹਾਵਣ ਤਾਈ॥ ਅਗੋਂ ਹੀ ਦੇ ਜਾਇਕੇ ਲੰਮਾ ਪਿਆ ਕਬੀਰ ਤਿਥਾਈ॥ ਪੈਰੀਂ ਟੁੰਬ ਉਠਾਲਿਆ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਸਿਖ ਸਮਝਾਈ॥ ਜਿਉਂ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸ ਛੁਹੇ ਚੰਦਨ ਵਾਸ ਨਿੰਮ ਮਹਿਕਾਈ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤਹੁੰ ਦੇਵ ਕਰ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਅਚਰਜ ਨੋ ਅਚਰਜ ਮਿਲੇ ਵਿਸਮਾਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਮਿਲਾਈ॥ ਝਰਣਾ ਝਰਦਾ ਨਿਝਰਹੁੰ ਗੁਰਮੁਖ ਬਾਣੀ ਅਘੜ ਘੜਾਈ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰੈ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ॥੧੫॥ {੧੦-੧੫-੯}

According to the following Vaar of Bhai Gurdas Ji, Bhagat Sain Ji {1344 to}, should have been after the period of Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518} and not before him.

ਸੁਣ ਪਰਤਾਪ ਕਬੀਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਖ ਹੋਆ ਸੈਣ ਨਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੀਂ ਕਰੈ ਭਲਕੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਜਾਈ॥ ਆਏ ਸੰਤ ਪਰਾਹੁਣੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋਆ ਰੈਣ ਸਬਾਈ॥ ਛਡ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਨ ਸੇਵ ਕਮਾਈ॥ ਸੈਣ ਰੂਪ ਹਰਿ ਹੋਇਕੈ ਆਇਆ ਰਾਣੇ ਨੋਂ ਰੀਝਾਈ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਨੋਂ ਵਿਦਾ ਕਰ ਰਾਜਦੁਆਰ ਗਇਆ ਸ਼ਰਮਾਈ॥ ਰਾਣੇ ਦੂਰਹੁੰ ਸਦਕੈ ਗਲਹੁੰ ਕਵਾਇ ਖੋਲ੍ਹ ਪੈਨ੍ਹਾਈ॥ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹਉਂ ਤੁਧ ਅਜ ਬੋਲੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣੈ ਲੁਕਾਈ॥ ਪਰਗਟ ਕਰੈ ਭਗਤ ਵਡਿਆਈ ॥੧੬॥ {੧੦-੧੬-੯}

According to the following Vaar of Bhai Gurdas Ji, Bhagat Trilochan Ji (1267 to) and Bhagat Nam Dev Ji (1270 to 1350) should be during the same period.

ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਣ ਨਾਮਦੇਵ ਭਲਕੇ ਉੱਠ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਆਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਮਿਲ ਦੁਇ ਜਣੇ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਚਲਤ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਮੇਰੀ ਭੀ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਾਂ ਜੇ ਤਿਸ ਭਾਵੈ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੋਂ ਪੁਛਿਓਸ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿਵੈਂ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਪਾਵੈ॥ ਹਸਕੈ ਠਾਕੁਰ ਬੋਲਿਆ ਨਾਮਦੇਉ ਨੋਂ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਹਥ ਨ ਆਵੈ ਭੇਟ ਸੋ ਤੁਸ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਮੈਂ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ॥ ਹਉਂ ਅਧੀਨ ਹਾਂ ਭਗਤ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਨ ਹੰਘਾਂ ਭਗਤੀ ਦਾਵੈ॥ ਹੋਇ ਵਿਚੋਲਾ ਆਣ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧੨॥ (੧੦-੧੨-੮)

Guru Nanak Sahib has referred to large number of persons of the past in his Bani like: Brahma, Bal the King, Hari Chand, Harnaakhash, Prahlaad, Raawan, Arjun, Madhu-keetab, Meh-khaasaa, Jaraa-sandh, Kaal-jamun, Rakat-beej, Kaal-naym, Durodhan, Janameja, Kansa, Chandoor, etc.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥ {੨੨੪, ੨੨੫}

Guru Nanak Sahib has also referred in his Shalok's about large number of persons of the past involved in the prevailing writings of the Hindu religions, like: Indra, Paras Raam, Ajai, Rama, Sita, Lakhshman, Raawan, Paandavas, Janmayjaa, Shaykhs, Pirs and spiritual teachers, etc.

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ {੯੫੩, ੯੫੪}

Guru Nanak Sahib has also referred in his Bani about other number of persons of the past like: Gautam, Ahalyaa, Indra, Harichand, Bal the king, Janmayjaa, Vyaas, etc.

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੰØੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ {੧੩੪੪}

Guru Nanak Sahib has also referred in his Bani about the attack of Babar and destruction of Hindostan, the miserable situation of the common public, cruelty of kings, cheating by their subordinates, etc.

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ {੧੪੫}

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨ੍ਹਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥ {੪੧੭}

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ {੪੧੭, ੪੧੮}

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥੫॥ {੭੨੨, ੭੨੩}

Guru Nanak Sahib has referred in his Bani about large number of persons of the past history, then how can he miss to mention about the Bhagats. If Guru Nanak Sahib had great respect for the Bhagats then he must have mentioned about them somewhere in Guru Granth Sahib. But there is no proof for this in Guru Granth Sahib. Guru Nanak Sahib have even mentioned about those who have improved their life after his preachings

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨ੍ਹਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ {੭੨੯}

Guru Nanak Sahib has taught the proper way of living to each and everyone. Society was getting misguided because of useless rituals. Guru Nanak Sahib has also taught the real definition of a Jyogi, Pandit, Brahman, Khatri, Muslim, Panda, etc and has also taught them how to be useful to the common public.

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ {੬}

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ {੨੭੪}

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥ ੧੬ ॥ {੧੪੧੧}

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ {੧੪੧੧}

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥ ੧੬ ॥ {੧੪੧੧}

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ {੧੪੧੧}

During his conversations with The Siddha's, Guru Nanak Sahib has taught in "Sidh Gosht", the proper way of living to each and everyone. Guru Nanak Sahib has recited Bani in the local languages so that the common public can understand to come out of the futile rituals and establish their relation with the Akal Purk. Guru Nanak Sahib has recited many Bani like: Baarah Maahaa ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ {ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ {੧੧੦੭}}, The Lunar Days} ਥਿਤੀ {ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ {੮੩੮}}, Ongkaar ਓਅੰਕਾਰੁ {ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ {੯੨੯}}, Kuchajee {The Ungraceful Bride} ਕੁਚਜੀ {ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ {੭੬੨}}, Suchajee {The Noble and Graceful Bride} ਸੁਚਜੀ {ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ {੭੬੨}}, Pehray {Stages of life} {ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ {੭੪}, ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ {੧੧੧੦}}, ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ {੧੧੬੮}, Aartee ਆਰਤੀ {ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ {੧੩}, ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ {੬੬੩}}, Patee {ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ {੪੩੨}}, Sacred thread ਜਨੇਊ {੪੭੧}, Concept of impurity ਸੂਤਕੁ {੪੭੨}, Bathe at sacred shrines of pilgrimage {ਤੀਰਥਿ {੬੮੭}, Eating ਖਾਣ {੧੬}, Wearing ਪੈਨਣੁ {੧੬}, Ceremonial lines drawn around your kitchen ਸੁਚਾ ਚੌਕਾ {੯੧}, Fast ਵਰਤ {੧੨੪੫}, etc.

Therefore, if we try to analyse the history taking in to account the Bani recited by Guru Nanak Sahib, then it is clear that all the Bhagats were during or after the period of Nanak Sahib. They might have moulded their life by studying the Bani of Nanak Sahib and had achieved the capability to write.

Even someone may say that Guru Nanak Sahib has collected the writings of Bhagats, but did not feel appropriate to write about them. But this does not seem to be correct, because Guru Nanak Sahib has mentioned directly or indirectly in his Bani about most of the persons whom he has met during his tours to various parts of the world. Even Guru AmarDas Sahib and Guru Arjan Sahib has mentioned about some historical events.

In the prevailing history, the period of Baba Farid Ji is mentioned as 1173 to 1265. But the language of Baba Farid Ji is quite similar to the Bani of Guru Angad Sahib.

ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ {੮੯}

ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ {੧੩੮੧}

The following Shalok of Guru Nanak Sahib and Bhagat Kabir Ji are quite similar. Either both of these belong to Guru Nanak Sahib or Bhagat Kabir Ji has added the Shalok of Guru Nanak Sahib along with his own writing.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ {੮੩}

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ ਇਕਨ੍ਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ {੧੩੮੩-੧੩੮੪}

The following Shabad of Guru Nanak Sahib and Salok of Baba Farid Ji have great similarity according to the line "ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ"

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ {੨੩}

ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥ {੧੩੮੦}

Bhagat Kabir Ji has used language similar to the language used by Guru Angad Sahib. This is a sign of similar period for both of them. The following Shabad's of Bhagat Kabir Ji {1441 to 1518}, Bhagat Bhikan Ji, {1480 to 1573} and Guru RamDas Sahib {1534 to 1581} have lot of similarity of language.

ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥ {੩੩੪}

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ {੬੦੭, ੬੦੮}

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ {੬੫੯}

The following Shabads of Guru Nanak Sahib and Baba Farid Ji have great similarity of language.

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ {੭੨੯}

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥ {੭੯੪}

When we try to analyze the writings of the Bhagats, then we see that there is not much difference in the wording and language used by them, as it should have happened in a period of approximately 400 years {1170 to 1573}. However, the differences due to the location can be there, which is clearly seen in case of Bhagat Nam Dev Ji.

When we try to analyze on the basis of Guru Granth Sahib, we find that Guru Arjan Sahib has referred to 10 Bhagats, Guru RamDas Sahib has referred to 7 Bhagats and Guru AmarDas Sahib has referred to only 3 Bhagats. Whereas Guru Nanak Sahib and Guru Angad Sahib has not referred to even a single Bhagat. This observation proves that information about these Bhagats might have started getting received during the period of AmarDas Sahib and with the passage of time there was increase in the information. This might be the reason that Guru RamDas Sahib has referred to 7 Bhagats and Guru Arjan Sahib has referred to 10 Bhagats.

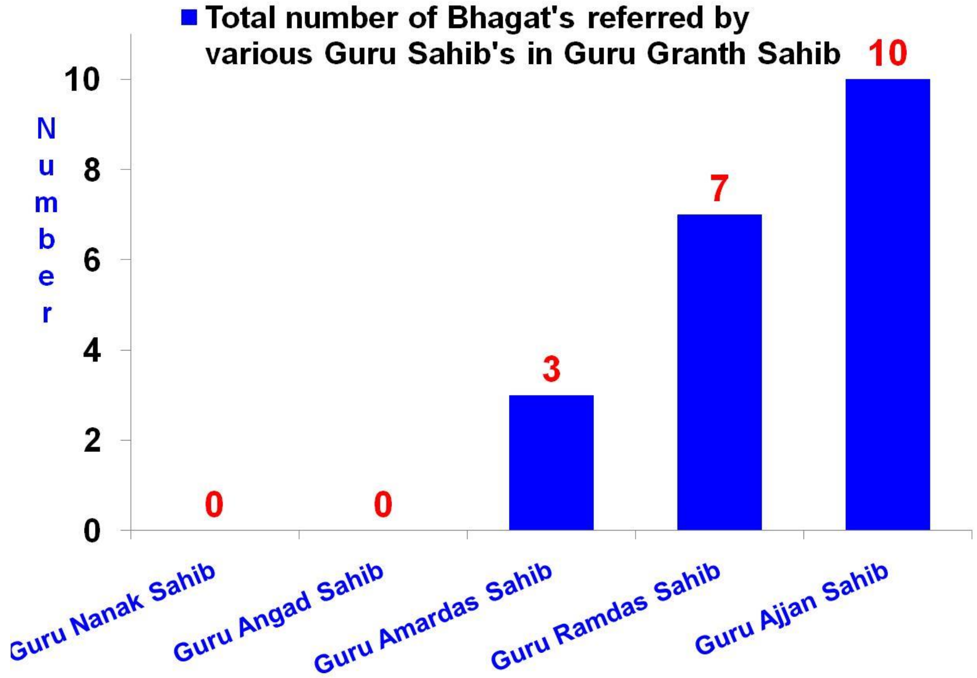

Both the Guru Sahibs and Bhagats have mentioned that they have learned and achieved this high status because of the complete Guru {"ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ"}. In Guru Granth Sahib it is clearly mentioned that complete Guru is the Shabad Guru. Many a times it is mentioned about the physical Guru's of these Bhagats in the prevailing history. But they might not have achieved the completeness; otherwise there should have been some mention about them in Guru Granth Sahib. Even these Bhagats have not mentioned about their physical Guru's in any of their Bani present in Guru Granth Sahib. This clearly shows that these Bhagats would have adopted their Guru as Shabad Guru as taught by Guru Nanak Sahib.

ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥ {੧੧੯੨}

All the Guru Sahibs have used the "**Rahao**" sentence in their Bani, to describe the central idea of the Shabad. Similarly, all the Bhagats have also used the "**Rahao**" sentence in their Bani to describe the central idea of the Shabad. This indicates that all the Bhagats have also followed the structure of writing similar to the one initiated by Guru Nanak Sahib. Someone may say that Guru Arjan Sahib has added these sentences of "**Rahao**". But it is impossible because wherever he has added along with the writing of the Bhagats, he has clearly written as Mehla 3 or 5 along with that to clarify that this line of particular Guru Sahib has been added to clarify the meaning of the subject being discussed. Guru Arjan Sahib has mentioned the title of each Shabad, its writer, the Raag and its type, sequence of Shabad's, numbering, subtotal and total at all the places. This does not leave any ambiguity and also there is no scope of any addition and alteration in the True Bani. This is like a perfect Software Interlocking System which Guru Arjan Sahib has adopted 400 years ago.

Bhagat Nam Dev Ji and Bhagat Kabir Ji have been referred by the 3 Guru Sahib's, i.e. Guru AmarDas Sahib Guru RamDas Sahib and Guru Arjan Sahib. Hence, they might be contemporary to Guru AmarDas Sahib. Baba Farid Ji being a Muslim have not been referred by the Bhagats and Bhatts. Only Guru AmarDas Sahib and Guru Arjan Sahib have referred to him. These observations on the basis of Guru Granth Sahib proves that information about these Bhagats might have started getting received during the period of Guru AmarDas Sahib and with the passage of time there was increase in the information.

Hence, the Gurbani written in Guru Granth Sahib proves that all the 15 Bhagats might have been after the period Guru Nanak Sahib and all these Bhagats might have got guidance to write from the Bani of Guru Nanak Sahib.

"Wah Guru Ji Ka Khalsa Wah Guru Ji Ke Fateh",

{Dr. Sarbjit Singh}
RH1 / E-8, Sector-8, Vashi, Navi Mumbai - 400703.
Email = sarbjitsingh@yahoo.com,
Web: https://gurmat-research.com/
http://www.geocities.ws/sarbjitsingh
http://www.sikhmarg.com/article-dr-sarbjit.html